

[Ove Jensen]

onen i Danmark skal stoppes. Det fremgår bl.a. af miljøbeskyttelseslovens formålsparagraf, § 1, hvor det i stk. 3 hedder:

»Ved bedømmelse af omfanget og arten af foranstaltningerne til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der på den ene side lægges vægt på de ydre omgivers beskaffenhed og forureningens virkninger på disse og på den anden side den samfundsmæssige nytte af den virksomhed, der er nævnt i § 2, og omkostningerne ved beskyttelsesforanstaltninger.«

Det er et meget dårligt tidspunkt at pålægge landbruget denne store udgift, og det er alt for drastisk at pålægge samtlige landbrugere denne udgift. Man kunne da i det mindste i en overgangsperiode friholde de mindste brug med små besætninger for denne investering.

Det er som sagt et meget dårligt tidspunkt, der er valgt her til at pålægge landbruget denne store udgift. Det vil med landbrugets nuværende dårlige økonomiske forhold være ødelæggende for mange landmænd, og det har aldrig været meningen med miljøloven, at den skal bruges til at ødelægge et ældgamelt erhverv.

Maisted (FD):

De frie demokrater er selvfølgelig interesserede i, at man beskytter vort miljø, og at man sørger for, at der bliver de bedst mulige levebetingelser for den danske befolkning. Til det formål har Danmark opbygget en industri, der har et effektivt landbrug, for at den danske befolkning skal have en god og en høj levestandard.

Vi har i de sidste 10 år oplevet, at man inden for miljøområdet har udviklet målemetoder, der overhovedet ikke harmonerer med de løsningsmuligheder, der er inden for industri og landbrug, og hvad der ellers måtte være. Vi har i 10 år brugt ca. 12 mia kr. for at nedbringe forureningen fra industriens spildevand, og så kommer ministeren nu med en redegørelse om, at forurening med næringssalte og organisk stof og kvælstof faktisk er noget af det værste.

Det viser for mig i hvert tilfælde med al ønskelig tydelighed, at de 12 mia kr., vi i 10 år har anvendt for at behandle en hvilken som helst cykelskursag inden for industrien, har være fejlplaceret. Fru Lone Dybkjær

fremhævede, at det var helheden, man skulle se på, men helheden er jo ikke nået med, at man først konstaterer efter 10 år, at man har fejlanvendt 12 mia kr.

Nu kommer turen så til landbruget, men der er jo andre forureningskilder end landbruget og industrien. Den største forureningskilde herhjemme stammer fra befolkningen selv, altså husspildevand, og man skulle jo tro, at det offentlige havde sat ind på den side af sagen og havde gennemført effektiv rensning af spildevandet på de områder, der sorterer direkte under det, altså hvor det offentlige har ansvaret. Og hvad har vi oplevet? Lad mig blot fremhæve et par eksempler, der viser hulheden i VS', SFs og socialdemokratiets angreb på dansk erhvervsliv.

Man har bygget Lynetten i København, og vi har haft en VS-borgmester og en kommunistisk borgmester til at varetage den opgave. De har været helt ude af stand til at løse den opgave, det fungerer ikke den dag i dag.

Lad os tage Nyborg by. Der har man almindelige mekaniske rensningsanlæg og socialistisk styre. De kan heller ikke løse problemerne.

I Kalundborg by er det præcis det samme: forureningskilder, der er af langt større og mere farlig karakter end det, landbruget og industrien har kunnet præstere.

Nej, dér lukker VS og SF øjnene, for dér har de bevist deres uduelighed og deres manglende evne til at se helheden i forureningsproblematikken.

Kendsgerningen er, at hvis man gennemførte denne handlingsplan, som regeringspartierne minsandten – det er liberale partier, det skal man ikke glemme – har lagt frem, ville det betyde, at mindre landbrug blev nedlagt. Ministeren skriver, at der selvfølgelig bliver strukturelle ændringer. Vi kender altså resultatet af en sådan holdning: nedlæggelse af mindre virksomheder – og til hvilket formål? Intet formål så lang tid man ikke kan se, at man skal løse miljøproblemerne som en helhed. Det har man på intet tidspunkt ønsket. SF, VS og socialdemokratiet har rettet et ensidigt angreb, som de gør i så mange andre sammenhænge, på dansk erhvervsliv uden at ville nå de rigtige resultater, der er til gavn for befolkningen, nemlig en helhedsløsning af vore miljøproblemer.